

lang Tid som omtalt, inden han faar den Erstatning, der tilkommer ham.

Her er Tale om, hvorvidt Automobileer maa komme paa Bivejene. Jeg havde nær sagt, at jeg tror, den eneste Maade, hvorpaa man efterhaanden kan vænne baade Landboerne og Hestene til Automobileerne, er, at disse med lille Fart kunne køre ind paa Veje, hvor Hestene ofte faa Automobileerne at se. Mange Folk bo langt fra Landevejene og komme sjældent der, og hvert Aar kommer der mange nye Heste paa Landevejene, som ikke have været der før. Det er Kørehastigheden, der maa være indskrænket, og saa maa der være en ubetinget Sikkerhed for, at en Mand, der bliver kørt i Grøften, kan faa sin Erstatning. Man maa billigvis indrømme, at ingen lader sig køre i Grøften for at faa Erstatning, enhver gør, hvad han kan for at forebygge, at han vælter. At paastaa det modsatte vilde være den rene Daarskab. Derfor er det rimeligt, at den, som har forvoldt Skaden, maa lære at føle, at han har Pligten til at erstatte den. Det er den eneste Maade, paa hvilken Chaufførerne og Automobilejerne lære at køre forsigtigt, naar de møde andre. Der er sagt, at det er vanskeligt for Automobileerne at køre paa Biveje. Ja, selvfølgelig maa der køres med den allerstørste Forsigtighed. Man har nævnt, at Vejgrøfterne kunde planeres og jævnes. Det er rigtigt, men det støder i alt Fald paa Øerne paa store Vanskeligheder. Hvor der er levende Hegn, er det ikke saadan at jævne Grøfterne, for hvis man ikke lægger Rør i Grøfterne, blive Vejene ødelagte af Fugtighed, og lægger man Rør i dem, gro Planterødderne ned og stoppe dem til. Det ved enhver praktisk Landmand. Men selvfølgelig kan ogsaa den Sag overvejes. Jeg vil haabe, der i Udvalget maa komme saadanne Ændringer, at Loven kan blive til nogenlunde Tilfredshed for alle Parter.

Som sagt, det er min Mening, at man skal ikke lægge Hindringer i Vejen for Automobileerne, men give saadanne forebyggende Bestemmelser i Loven, at de, der køre med disse Maskiner, faa Ansvar. Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) gjorde vist et Angreb paa Chaufførerne. Jeg skal villig indrømme, at de ofte kunne være uforsigtige nok. Jeg tror at burde nævne vedrørende det af mig fremdragne Tilfælde, at den Chauffør, som kørte Automobilet, har overhovedet ikke været heldig. Saa vidt jeg ved, har han siden kørt en Mand ihjel og har væltet

en Vogn med 3 Mennesker, hvoraf det ene blev slemt molesteret og maatte køres paa Sygehus, medens de to andre Personer bleve indlagte i en Gaard, og der blev hentet Læge. Hvorvidt han har været utilbørlig ligegyldig, tør jeg ikke sige, men naar Køretetten ikke er bleven frataget en saadan Mand, er det maaske ikke Foreningens Skyld. Maaske er der ikke sket Anmeldelse om Sagen. Med disse Ord skal jeg anbefale, at Sagen underkastes en grundig Overvejelse i et Udvalg.

Justitsministeren (Zahle): Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet i Dag i dette høje Ting, stiller i Udsigt, at det foreliggende Lovforslag efter en Udvalgsbehandling, som forhaabentlig ikke bliver langvarig, kan blive vedtaget i en Skikkelse, som ikke afviger stærkt fra den foreliggende. Jeg skal tillade mig enkeltvis at gøre nogle Bemærkninger til, hvad der er fremkommet, idet jeg dvæler ved Paragraf for Paragraf.

Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) var den første, der omtalte det sidste Stykke i § 4, hvori der staar, at Justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at saavel Motorvogne som Motorecykler skulle være forsynede med Apparater til at kontrollere Kørehastigheden. Denne Bestemmelse hviler paa det Faktum, at man ikke har saadanne Apparater nu, og at man altsaa ikke i dette Øjeblik kan foreskrive, at Vognene skulle være forsynede med dem. Men det er Meningen med de Ord, her staa, at naar saadanne Apparater ere opfundne og kunne bringes i Anvendelse, maa det være Justitsministerens Pligt at benytte sin Bemyndigelse til at faa saadanne Apparater anbragte.

Det ærede Medlem sagde en Vittighed, som han nu har brugt gentagne Gange overfor forskellige Ministre, f. Eks. overfor Trafikministeren, om, at Ministrene skifte i den sidste Tid beklagelig hurtigt. Det er ikke saa heldigt at anvende dette paa Justitsministeren i Danmark, for man har desværre haft det Tilfælde, at en Justitsminister i Danmark sad beklageligt længe. Saa nu vil det ærede Medlem maaske holde op med Gentagelsen af denne Vending.

Jeg skal derefter omtale § 7, som indeholder den Bestemmelse om Lygternes Lyskraft, at Lygterne skulle kunne belyse Kørebanen mindst 20 m foran Køretøjet,